

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

میشل کولن Michel Collon

برگردان از: حمید محوی

۲۰ سپتمبر ۲۰۱۵

جنگ جهانی در چشم انداز اوباما (۵/۸)

«چین و روسیه مطمئناً مجازات های اعلام شده علیه ایران را تا ده یا پانزده سال دیگر رعایت نخواهند کرد و از فرامین کنگره آمریکا نیز پی روی نخواهند کرد.» اوباما بر این باور است که از این پس تصمیمات واشنگتن بی آن که روی مسکو و پکن حساب کند، ناممکن خواهد بود.

۵. برژینسکی می خواست «روسیه را به سه کشور تبدیل کند»

«چین و روسیه مطمئناً مجازات های اعلام شده علیه ایران را تا ده یا پانزده سال دیگر رعایت نخواهند کرد و از فرامین کنگره آمریکا نیز پی روی نخواهند کرد.» (۱) اوباما بر این باور است که از این پس تصمیمات واشنگتن بی آن که روی مسکو و پکن حساب کند، ناممکن خواهد بود. اوباما نگرش فکری طرفداران جنگ را که خواهان حمله نظامی هستند به شکل طعنه آمیزی خلاصه کرد و گفت: «ما نباید نگران بقیه جهان باشیم که چه فکر می کنند، همین کافی خواهد که ما دست به حرکت بزنیم تا آنها پشت سر ما بیایند» و در ادامه می گوید ولی چنین نیست، زمانه عوض شده، ایالات متحده باید خودش را تطبیق دهد و با ظرافت بیشتری بازی کند.

واشنگتن هیچ وقت به این شکل حرف نمی زد. در سال ۱۹۷۷، ستراتیژ بزرگ واشنگتن برژینسکی برای تضعیف هر چه سریع تر مسکو پافشاری می کرد: «اگر روسیه از غرب جدا شود و کلیت قدرتمندی را تشکیل و ابتکار عمل

مستقلی را کسب کند، اگر روسیه (... با چین متحد شود، در این صورت وضعیت امریکا در اروپا شدیداً تضعیف خواهد شد». (۲)

زبان امپریالیستی روشن است: یک روسیه ای که توان ابتکار عمل نداشته باشد یک مستعمره است. به همین علت برژینسکی می خواست این کشور را به سه قسمت تقسیم کند: «روسیه اروپائی، جمهوری سیبری و جمهوری خاور دور» (۳). در آن دوران ما این موضوع را تحلیل کردیم و نوشتیم که: «جدا کردن آسیای مرکزی و قفقاز از مسکو، یعنی باز گذاشتن دست و بال شرکت های چند ملیتی ایالات متحده برای کنترل نفت و گاز منابع معدنی» (۴) (اتفاقی نبود که یکی از شعبات بریتیش پترولیوم برژینسکی را استخدام کرده بود)

در روسیه، برخی فکر می کردند: «اکنون که ما به کشور سرمایه داری تبدیل شده ایم با ما دوستانه رفتار خواهند کرد». ولی قدرت های بزرگ دوست ندارند، بلکه تنها به منافعی که می اندیشند. برای ایالات متحده، حتی روسیه سرمایه دار نمی توانست به عنوان متحد قابل احترام مطرح باشد، تنها می توانست طعمه ای باشد در جنگ جهانی برای تقسیم استعماری مجدد جهان که در سال ۱۹۹۱ آغاز شد (حمله به عراق در واقع خطری بود به تمام جهان). در نتیجه و اشنگتن با تمام توان طرح برژینسکی را به اجرا گذاشت:

(۱) نفوذ در اقتصاد روسیه. (۲) کنترل سیاست روسیه. (۳) محاصره و خنثی سازی ارتش روسیه. یعنی در واقع آغاز یک جنگ واقعی علیه روسیه ولی بی آن که اعلام شده باشد: نفوذ در شرکت های روسی، پشتیبانی از گروه های جدائی طلب تروریستی در قفقاز، تغییر رژیم در قفقاز و در آسیای مرکزی، تأمین مالی ۱۵۰۰ سازمان غیر دولتی (ONG) ضد کرملین، ابلیس نمائی و تحریف چهره پوتین در رسانه ها، افزایش پایگاه در اروپای شرقی (با لگد کوب کردن آنچه در فروپاشی دیوار برلین قول داده بودند)، «سپر ضد موشکی» برای جلوگیری از پاسخگویی مسکو وقتی که مورد حمله قرار می گیرد، کودتای سازمان سیا در اوکراین خاصه به هدف بیرون راندن نیروی دریائی روسیه از دریای سیاه...

ولی طرح برژینسکی شکست خورد. مسکو با اولویت برای منافع روسیه نسبت به شرکت های چند ملیتی با چین متحد شد و در سال ۲۰۰۱ سازمان همکاری شانگهای را بنیانگذاری کردند. اعضای دیگر: جمهوری های آسیای مرکزی با منابع سرشار نفت و گاز بودند و بر این اساس از چشم طمع و پایگاه های نظامی ایالات متحده در امان ماند. مانور های مشترک روسیه و چین از سال ۲۰۰۵ آغاز شد، هماهنگی در رویارویی علیه جریان های تروریستی به مدیریت سازمان سیا. هند و پاکستان به زودی به سازمان همکاری شانگهای خواهند پیوست، ایران و افغانستان به عنوان عضو ناظر که خواهان عضویت می باشند... آسیا از جنگ و اشنگتن گریخت. قطب پکن و مسکو که این همه به کابوس برژینسکی و کیسینجر تبدیل شده بود، سرانجام به وقوع پیوست و به زودی به بریکس (برزیل، هند، افریقای جنوبی) گسترش خواهد یافت و برای کشورهای کوچکی که زیر فشار غرب در حال خفه شدن هستند آترناتیو تازه ای به وجود خواهد آورد.

امروز تردیدی وجود ندارد: زیرا ایالات متحده با جهان چند قطبی مخالفت می ورزد، و جنگ های پی در پی در جهان به پا می کند، و بر آن است که اقتصاد و منافع روسیه را متلاشی سازد. روشن است که روسیه از دالر روی بر می گرداند و با یوان yuan معامله می کند، از وال استریت صرف نظر می کند و بورس هونگ کونگ و شانگهای را ترجیح می دهد، و نه تنها به اروپا بلکه به چین نیز گاز می فروشد، و علاوه بر این به چین دستگاه های پدافند هوایی S-400 و به زودی S-500 می فروشد که بتواند در مقابل حملات موشکی ایالات متحده مقاومت کند (۵)

و اروپا، روی این شطرنج جهانی؟

برای ادامه حیات: آیا اروپا تا دوزخ ایالات متحده را همراهی خواهد کرد؟

1 www.washingtonpost.com/news/post-politics/wp/2015/08/05

2 Le Grand Echiquier, p. 61.

3 Le Grand Echiquier, p. 258-259.

4 Michel Collon, Monopoly, L'Otan à la conquête du monde, Bruxelles, 2000, p. 107.

5 Pepe Escobar, Chine : la Route de la Soie vers la gloire, Asia Times, Le Grand Soir, 18 novembre 2014.

لینک متن اصلی :

<http://michelcollon.info/Obama-envisage-un-conflit-mondial,5371.html>

۱۱ سپتمبر ۲۰۱۵

#